

Vinduer, rystede Tæpper ud og fyldte Solstrømmene med Støv.

Naar alle Dørene stod aabne, gjorde den lange Flugt af Værelser med de kostbare Møbler, gamle Porcelæner og store Malerier et festligt og overordenlig velhavende Indtryk. Kun ganske enkelte Mennesker foruden Jægermesteren vidste noget om, at alle Herlighederne var pantsat til en københavnsk Antikvitethandler. De fleste af Møblerne og alle Kunsts-kattene stammede fra Oldefaderen, den gamle Konferensraad, der havde bragt dem hjem fra sine mange Rejser omkring i Evropa. Han havde været Direktør for Øresundstolden paa en Tid, da den som en eventyrlig Kværn malede Guld op fra Havets Bund baade til Statskassen og adskillige private Lommer. Han havde her paa Storeholt indrettet sig en Sommerbolig, og der gik endnu Sagn paa Egnen om hans fyrstelige Rejser i firspændige Vogne til og fra København eller Hamburg. For at komme hurtigt afsted skiftede han Heste hver Time og lod sig om Aftenen føre af Forridere med Fakler.

Under hans Sønnesøn — Professorens og Jægermesterens Fader — fik Kreditforeningen sit første Pant i Storeholt. Vejen til Fandens Pengekiste var saaledes allerede betraadt, da Jægermesteren overtog Gaarden; og nu var Regnskabsdagen forkyndt. Avktionshammeren laa rede.